

वारकीर्णि *várakira* m. petit peigne ; || pou. || Cheval de race. || Feu marin. || Beaufrère du mari. || Portefait, cf. *bárika*.

वारङ्ग *váraṅka* m. oiseau, en gén.

वारङ्ग *váraṅga* m. manche [d'épée, de couteau, etc.]

वारट *váraṭa* n. champ ; || réunion de champs. — S. f. oie, cf. *varaṭá*.

वारण *váraṇa* n. (c. de *vṛ*; sfx. *ana*) opposition, empêchement; obstacle ; || action de parer un coup, de se mettre en garde. — M. cuirasse, armure. || Eléphant.

váraṇabuśá f. bananier.

váraṇavallabha f. mms.

váraṇavata n. np. de ville.

वारणसी *váraṇasi* f. Bénarès, cf. *varaṇasi*.

वारत्र *váratra* n. cf. *varatrá*.

वारबुषा *várabuśá* f. bananier.

वारमुख्या *váramukhyá* f. maîtresse d'une maison de prostitution ; cf. *varamukti*.

वारम्बारम् *váramváram* adv. (red. de *vára*) plusieurs fois de suite.

वारयामि *várayámi* (c. de *vṛ*) couvrir; cacher; || empêcher, *gám dayantim* une vache qui boit; || empêcher d'approcher, écarter qqn. de, ab. ou ac.

वारला *váralá* f. guêpe; || oie. Cf. *varala*.

वारवधू *várvadū* f. maîtresse d'une maison de prostitution.

वारवाणा *várvaváṇa* cf. *vánavára*.

वारवाणि *várvaváṇi* m. joueur de flûte, musicien. || Juge. || Année. — F. maîtresse de maison de prostitution.

वारविलासिनी *várvavilásiní* f. (*vi*; *las*) courtisane.

वारसुन्दरी *várasundari* f. mms.

वारसेवा *várasévá* f. (sév servir) prostitution. || Maison de prostitution.

वारस्त्री *várastri* f. femme publique.

वाराणसी *váraṇasi* cf. *varaṇasi*.

वारासन *várdasana* n. (*vár*; *ás*) citerne, réservoir, grande cruche.

वाराहा *váraḥa* a. (*varadá*) de sanglier. — F. [i] truie; || une des mātris ou Mères divines. || La terre. || Certaine mesure. || Igname.

वारि *vári* n. (*vár*) eau. || Une des 21 *vrát* de la gáyatri. || Sorte de parfum. — F. *vári* (c. de *vṛ*) place où l'on attache un éléphant; || homme ou animal captif. || Saraswatî. — F. *vári* et *vári* pot-à-l'eau, cruche. || (c. de *vṛ*) corde pour attacher un éléphant; || trou couvert pour le prendre à la chasse. || Lat. urina (?).

várikantaka m. pistia stratiotes; trapa bispino, bot.

várikarniká f. pistia str., bot.

várikarpúra m. clupea alosa, poisson.

várikulja m. trapa bisp., bot.

várikrimi m. sangsue.

váricátwara m. pistia str., bot.

váricára a. (éar) qui va dans l'eau. — S. m. poisson.

váricáñmara n. vallisneria, bot.

várija a. (jan) qui naît dans l'eau. — S. m. coquille [bivalve ou univalve]. — S. n. lotus. || Sel.

várilashkara m. nuage.

váriitrá f. (trá) parapluie.

várida m. (dá) nuage. — N. sorte de parfum.

váridra m. coucou *cátaka*.

váridi m. (dá) la mer.

várináta m. nuage; || mer; || Varuna [considéré comme dieu des eaux]. || L'habitation des Nagas.

várinidi m. (ni; dá) la mer.

váripatika a. (*patin*) porté par eau.

váriparni f. (*parṇa*) pistia str., bot.

váripraváha m. (*pra*; *vah*) chute d'eau. cascade.

váripracni f. pistia str., bot.

váribadará f. flacourtie cataphracta, bot.

várimasi m. nuage sombre.

várimuč m. nuage pluvieux.

várimuli f. pistia strat., bot.

váriráta m. bateau, radeau.

váriráci m. amas d'eau; || la mer.

várlómán m. Varuna, dieu des eaux.

várivadana m. fruit du flacourtie.

várivása m. distillateur, marchand de liqueurs spiritueuses.

váriuḍha m. (*vah*) nuage.

váriuḍhana m. (*vah*) nuage.

váripa m. (cī) Vishnu, qui dort sur les eaux.

váriṭa m. éléphant [pris dans une *vári* ou fosse couverte].

वारु *váru* m. (*vṛ*) éléphant de guerre portant une bannière.

वारुष *váruṣa* m. (vr̥; sfx. uṣa) bière, cercueil, catafalque.

वारुणि *váruni* m. Agastya, issu de Varuna.

वारुणी *váruni* f. l'ouest [région de Varuna]. || Le 25^e astérisme lunaire. || Esp. de dárba. || Sorte d'eau-de-vie de palme. *váruniṇivallabha* m. Varuna.

वारुण्ड *várunḍa* m. n. cire des yeux, cire des oreilles. || Sorte de pelle pour viser l'eau des bateaux.

वारेण *váréṇa* adv. (i. de *vára*) plusieurs fois.

वारेन्द्री *várendri* f. np. de pays [portion du Bengale et du Bihar].

वार्त *várxā* n. (*vṛxa*) bouquet d'arbres, bois, forêt. — [i] np. de femme.

वार्णिक *várnika* m. (*varṇa*) scribe, écrivain, copiste.

वार्त *várla* a. (vṛl; sfx. ta) sain, bien portant. || Qui a un métier, une profession. — S. n. santé. || Paille. — S. f. *várlá* métier, profession; || site, place, séjour. || Rumeur publique, parole qui va se répétant; || nouvelles. || Melongène, bot.

várláka, *várlákin*, *várláku* m. *várláki* f. melongène, bot.

várláyana m. (aya, de i) porteur de nouvelles; || espion; || envoyé diplomatique.

várlávaha m. épicer.

várlávri m. maître de maison.

várlíka m. chercheur de nouvelles; || espion; || envoyé secret. || Homme vivant d'un métier, väcṣya. — N. commentaire, glose, explication d'un commentaire. — F. caille, gr. ḍṛtvī.

वार्त्रग्नि *vártṛagná* m. (*vṛtraagná*) Arjuna.

वार्द *várdā* m. (vár; dá) nuage.

वार्दर *várdara* n. eau de pluie. || Soie. || Graine de l'abrus precatorius; || coquillage. || Discours. || Mèche de poils sur la droite du cou d'un cheval.

वार्दल *várdala* n. (sfx. la) jour pluvieux. — M. encrier.

वार्डिक *várdaka* n. (*vṛdāda*) vieillesse; || par ext. infirmité. || Réunion de vieillards. *várdakya* n. vieillesse.

वार्दुषि *várdduṣi* et *várdduṣikam*. (vṛd-*di*; sfx. *uṣi*) usurier.

várdduṣya n. usure; intérêt usuraire.

वार्दुप्र *várdūra* n. et *várdūri* f. courroie.

várdūrina m. rhinocéros.

वार्धि *várdhi* m. (vár; dā) la mer.

वार्भट *várbala* m. alligator.

वार्मण *vármaya* n. (*varman*) réunion de cotte de mailles, d'armures.

vármīna n. réunion d'hommes armés de cotte de mailles, corps de cuirassiers.

वार्मुच् *vármuc* m. (muč) nuage.

वायुद्विव *váryudbava* n. (vári; ul; bū) lotus.

वावट *várvala* m. (val) bateau.

वाष्पिक *váṛṣika* a. (*varṣa*) pluvieux; || de la saison des pluies; || retatif au *varṣa*. Annuel.

वाषिला *vársilā* f. (sfx. *ila*) grêle.

वाष्पुक *vársuka* a. (vṛṣ) qui tombe comme la pluie, en pluie.

वाष्पेय *vársñeyā* m. (*vṛṣṇi*) pasteur. || Krishna, issu de Vrishni.

वाहत *várhata* a. (*vṛhati*) cf. *várhata*. — S. n. fruit du solanum jacquinii.

वाहस्पत *várhaspata* a. de Vrihaspati, consacrée à Vrihaspati.

várhaspalya n. l'éthique, la morale.

वालक *válka* m. bracelet, anneau.

वालप्रामि *válayámi* (c. de *val*) agiter, ébranler.

वालक *válka* a. (*valka*) d'écorce. *válkala* a. d'écorce. — S. n. vêtement d'écorce des ascètes. — S. f. [i] liqueur spiritueuse.

वाल्मीकि *válmiki*, *válmiki* et *válmika* m. np. de l'auteur du Rámáyana.

válmikiya a. de Válmiki.

वार्वदा *vávadni*, *vávadyā*, aug. de *vad*. *vávadūka* a. qui parle beaucoup.

वावच्ये *vávapye*, aug. de *vap*.